

מסורת הש"ס

(א) ע"ז כג: סנהדרין נז:
סבירות נז: ממורה חז"ל:
(ב) קדושין כד: ואם קטן
מנחם נז: כה: ממורה דר:
(ג) ופרה פ"א ח"ג מנחם
חז"ל: (ד) ענין קדושין כז:
(ה) מלל"ח (ו) חז"ל (ז) מנחם
קד"ה: (ח) קדושין נה:
(ט) ואם ע"ז: (י) פ"א
לא וז"ל מהרש"א ולקד"ה
ז"ל (מלל"ח סבירות נז:
(יא) ע"ז כג: חז"ל:
(כ) ופ"א ח"ג חז"ל:
ד"ה ענין ונחמ"ס ואם
קד"ה ד"ה ונחמ"ס:

תורה אור השלם

1. ומיד נזכר אל
תקריבו את
אלהיכם מכל אלה
ששמהם רבים מוס
לא יקרא להם:
ויקרא כב כה
2. וזהו אלהים את
הארץ והנה נשפחה
השמים כל בשר את
דרכו על הארץ:
בראשית ו יב
3. פן תשחיתו ועשיתם
להם כל תמונה כל
סמל תבנית זכר או
נקבה:
דברים ד טו
4. ככה יעשה לשור
האחד לאילי האחר
או לשה ככשיש או
במזרעו:
במדבר טו יא

גליון הש"ס

נמ' דתנן הקריבו. עין
מוספות ר"ה דף י פ"א
ד"ה בן כ"ד תולד:

הגהות תב"ח

(א) רש"י ד"ה בנחמה וס' לא תמים, כ"ב עין פירש"י בקידושין דף מד ע"ב ד"ה ואין תמות: (ב) היום ד"ה כי אלטורין וס' אתי נמי שפיר לפי המסקנה כ"ל ותיבות כמו שפירש נחמק:

מוסף רש"י

[illegible]

הכל שוחטין

למחשבותיו נרבע ונעבד. ואף על גב דתנא קמי פרט למחלת האיהוב וליטות ספיליוו ממוס ספיקא. רובע ליכא צבועות דלין קר עוק רובע: הואיל וקסיב. גבי קרבנות: כי נא ירלו לנס דין השחטה בין מוס פוסלים וטנא דבי רבי ישמעאל וכו'.

דבר ערוה. רוצה ותרצה: **עבודת כוכבים.** ועבד שהשתחוה לצלחתו: **כי הפסים כל צפר.** דבור המבול מבדיל דבור המבול בערוה קבלתו ברכיב (בראשית ו) ויקחו להם נשים וגו' שהיו נזקקין לשם רישיה ועל כבודו: **בכהמה.** מצינו (מח) לא (במה) צלל עוף לא מצינו ציה (לא) מתמים ולא זכר הלך לא פסלי דבר מומין קטנים כגון דוקין שצנעין אלף מומין גדולים כגון מחמור: **אבר** (א)מסוה הנהגה לא תפתקו: **מן** **הואל** ואן **מן** קריבם. מלחם שאלה: **עלגס.** כעס בן שנה נחוך שנה קריי איל כעס. ואיל משעברו י"ב חדשים שבעס חדש שלם נחוך שנה שניה קריי איל עד שנה שלם. פלגם נחוך חדש ראשון עד שנה שלם: **הקריבו.** מזה היה במסכת פרה (פ"א מ"ג) ובפלגם קא חיייה: **ואין שולח לו מוצחו.** אם יצא מחייב איל לדרו לו כעס לדרו וטענה לא מפרש תנא אי משום **ספיקא** אי משום כריה: **וא"ר יוחנן.**

ממא לן דמביא עליו נסכי איל של
 נסכי שערונים וְשלישית הוּן יין דמביא צפרשת נסכים בשלה לך
 או לאחד וגו' או לרבית את הפלגם צנכסים הללו
 ומדאיטערין קרף לרבוזי ש"מ קסבר רבי יוחנן יאדע"ק דלמר
 אז עולה לו מוצות משום דברים או לענין נסכים רחמנא דריבא דהא
 ספקא הוה לא מרבייה קרף דכיון דשמא איל הוה פשיטא דנבי אחוי
 נסכי איל ואחנני דהא איל הוה ליהוי דדיה ואי כגש הוה יבא היתר
 ודבא שרי תמנדין נסכים בלא קרנ דלמערין צנמחות צפרק
 צמבא (דף ק.ו.) "ואע" דמנ"ן אין תמנדין לוג אחד ולא צ' וד' אלא
 פלשה כדי שיהו קרויין נסכי כגש או ארבעה שיהו קרויין נסכי איל
 או עולה הראוין לפי הכא כי האי גוונא צבדי אחרני קרפי:
 מיימי

דחמנא סנפיר עד דליכא סנפיר קשקשת ויש לומר דלשון קשקשת
ונופל בו לשון קשקשת: **ב**י איצטריך קרא אַמעוּט נרבע ונעבד.
ומומוקין ליה קרא דלרשא אחרת ויש לה דקיס ליה דלרשא קרא
דנכורות (ד.ו.) קדבר דמאחר חל על רובע ונרבע כמו שח
ליה |ו| נרבע בשפות דמאחר רבי עקיבא מכשיר בעלי מומין ולא
ו"ות"א א"כ תפשוט דספיחא הוי דאי בריה הוי אצטריך קרא למעוּט
למעוּט אי הוה בריה אבל השתא דמסיק דלאצטריך קרא לנרבע ונעבד
דמאי דבני יונה חל בני יונה דוקא קטנים א"כ תוריס דוקא גדולים
דלרשא דברייתא אסתמחא בעלמא היא ומורי ה"ר אהרן מייזנשפון
ההמוריס א"כ מן בני היונה נרבע למעוּט נרבע ונעבד ולאפוּקין מדרשא
קטנים הוו א"כ גדולים הוו ואי קטנים הוו ממעטניהו מן המוריס
ממעטניהו והשתא אי בריה הוו אחי נמי ספיר (ו) (י) כמו ספיר
ס"ד דלאצטריך תרייחיה לנכרי דל א"כ הוה כתיב אלף דא מיעוטא
ממעטניהו הוה נפיק ממה שפך אלף ק"ק על פירושו דאי תחא
מאי ספיר כסוף על אלו מומין שהנכתי לעיל מני אילימא
לאלגדריגוטס א"כ משום שהוא זכר משונה או משום דלשמעין
קמי שמיא גליא שהוא נקבה לא היה לו להשמיענו והא דליכא תרי
נעבד נפקי אחד מיעוטא אלף אסמחא למוסריהם: **ב**י
מיעוטא וחד לנני יונה: **ב**י משטחא לתוריס והוה
דלרשא זו הוה תנא דדרים מן הבהמה להוציא את הרובע א"כ
נרבע להו ואפילו הכי אצטריך מן הבהמה ומן הבקר להוציא רובע
דנכרי דלרשא ששום בהן דלר ערוה ועודתם כוכבים ומים וי"ג
מוסין (ולרבי ששאל) **ב**י סו"מ א"כ לפרה ו"ות ברם כל דרש
הבהמה א"כ להו דרשא דמשחם דפרישית וכן משמע בבקר
ע"י שוטטוס ודאנדרגוטס וצמחוסר וכן ויחא רופא אלף בנרבע
דמשחם דלרשיתו הוה ממחא ומוסין מיהא דלרשיתו למעוּט דלרשיתו
דלמקלח דעקין כיון דשפות ליהוה כרובע ליהוה נמי בנרבע דלרשיתו
דלרשיתו א"כ דרשיתו ממיס זכר בבקר בכשבים וצבאים תמות וחכורו
ליה מדרבתי מן העוף ולא כל טעוף בפ"י דקדושין (דף ה:) ולא כמו
במחמורא דכל והא אפילו בנני נמי אקור דליכא מיעוּט לישיראל
(דף טז.) אבל מ"הא שצמחיה לבני נח ואשתי מיעוּט לישיראל נחמא
ל"ל קרא דלין תמות וחכרות בשפות דמאצטריך מן העוף לאקור
ויש לומר דאי לאו קרא דלין תמות וחכרות בשפות ה"א דמוס
דקדקת דמן העוף לאקור תחא ולא להמיר ו"ות להקשות נמי מלדא
דליכא ליימר דלאצטריך מן התוריס מוסין דלמקלח דעמין כ

הכל שוחטין פרק ראשון חולין

נזקי הזכר אלא למעט אנדרוגינים ול
טומטוס ואנדרוגינים ומשני סמי מכ
תרין מיעוטי הזכר ואם נקבה זריחין
הזכר למעוטי ה"א דלא גרע מנקב

עוסי ⁶ נרבע ונעבר
זיל וכתיב י' משחתם
י' רבי ישמעאל כל
אינו אל אלא דבר ערוה
זוה דכתיב י' השחית
הארץ עובדת כוכבים
עשייתם לכם פסל כל
ערוה ועובדת כוכבים
זוה פסל בו אין דבר
פוסלין בו והני עופות
מא דאמר מר ⁷ תמות
ממות וזכרות בעופות
ידת כוכבים נמי לא
ע לן י' רבי יורא
בהמה מן האיל או מן
האיל אביב דרבי יוחנן
בריה הוי ⁸ דתנן
נסכי איל ואין עולה
או לאיל לרבות
לך אליבא דבר פרא
האמר

אע"ג דסמיה לא מיעבדא מכל
פסחים פסקא האשא (דף פח)
פסחים וגמלא יבלת בלחמא דהן
סמיה ואע"ג דגבי בהמה שגמלא
זכרים עולות נקבות וזחי שגלים
שאין מבירין מי הם בעלים שאני התא
פסקא אחר ופסקא מנורע דמייא
א"ת דאשכחן קרא בשביל שלא נט
גליא בסוף חלו טרפות ולקמן סו' ד
ספיר דאכזר דחמנא י"ל ונשיא אי
הוה דאכזר מאי שקששת סנפירי ואי
הפסע דבר שאינו שוח וזולת דבר שה
ימימה דסותר סתמא דש"ס דרש
אחא דרשא דה"ר רבי עקיבא אית ליה
על בעלי מומין ומשמע בפרק המז
אמר וגרבע האילי ויכר דבר ש
מגלן דיש גרבע בעופות וי"ל דמז
ר"ל דלבריה לא אשטרין קרא למז
למעוטי תחלת ההיבוס שבו וסבא
מירך דאש קותר השתא דרשא
דמשמע ויחיד למעוטי תחלת ה
גדולים הוו ממעטיניהו י' מבני ה
המסקנא דחד למעוטי בריה וחד
לא הוה י"א ממעטי להו אלא אח
ל"א מעוטיין שם או גדולים או קט
ואו נקבה ואכן הוא אישטריך קרא
למעוטי איכא לימיר דלחא חד לגרבע
בני יונה ולמאי דש"ס נמי מעיקרי
יהי. כאן משמע דלכ"ע אית לה
דוק דבריה הו' י"א למאן דלא דרש
גרבע ולא הו' דרשין ממשחמא דהא
ממשחמא למאשר בהמה י"ח על
ן (ומהרה דף פח) אמרין דמנא משחמא
דמפיק רובע וגרבע ממשחמא לחח
רע דכזורות (דף פז) דפליגי התם
רובע ומקלעא ועבד לא אשכחן שו
מאן דלית ליה דרשא דמשחמא
אמר פסק המזבח מקדש (והיה)
בהמה ואין תמות חכרות בעופות
פירש כאן בקוטרם משום הקריבהו
ו' ולבני נא אסור וי"ל משום דאמר
וה לא לבני נא וכן הוצר לשטות
ספר אבר דיעין דאין פוסל בע
סל בעוף ומן העוף אחא לאסור
ון דן התורים לגרבע ועבד מעיק
דעופות ליטנה ברובע ליטנה
דמא מתיא קרא דלא לאיל דמריבה פ

כג.

קָבַד א ב מ"י פ"ג מהל'
לְיִסְדֵּי מִזְבֵּחַ הַלֵּלָה ו
[וּפִי' הַיָּד]:
קָבַד ג ח ט"ז שס פ"ג
הַלֵּלָה:
קָבַד ד מ"י פט"ו מהל'
מַעֲשֵׂה הַקִּרְבָּנוֹת
הַלֵּיב וְעִיָּן כ"ח:
קָבַד ה ו מ"י שס פ"ג
הַלֵּלָה ו:

שיטה מקובצת

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible]

הוא נראה דל"ל כלומר שדין
הוא לרובע אחד את הבהמה
היא פסולה לגבי קידוש:
תמות והכרזת וכו'.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones